Dosarul nr. *2-26081718-05-2rc-13082026* Judecătoria Cahul, sediul Central
Judecător Aliona Sârbu

Curtea de Apel Sud
D E CI Z I E
În Numele Legii

12 noiembrie 2026 municipiul Cahul

Completul de judecată al Curții de Apel Sud, sediul Cahul,
în componența:
***președintelui* completului de judecată, dnei:** *Inga GORLENCO*,
***judecătorilor*:** **dlui** *Andrei SCRIPCENCO* și **dlui** *Igor BOTEZATU,*

în lipsa părților, a judecat recursul ordinar declarat de avocatul stagiar Muturniuc Alexandru în interesele lui ÎI „Liusi-Susanu" împotriva încheierii Judecătoriei Cahul, sediul Central din 24 iulie 2026, prin care a fost respinsă cererea privind aplicare măsurilor asiguratorii înaintată în cadrul acțiunii civile la cererea de chemare în judecată depusă de ÎI „Liusi-Susanu" către SC „Gebhardt-Construct" SRL cu privire la încasarea datoriei,-

C O N S T A T Ă :

În fapt.

La data de 29 iunie 2026, avocatul stagiar Muturniuc Alexandru în interesele Î.I. „Liusi-Susanu" a depus în Judecătoria Cahul, sediul Central, cerere de chemare în judecată către S.C. „Gebhard-Construct" S.R.L. prin care a solicitat încasarea datoriei în sumă de 1 161 617,81 lei și a dobânzii de întârziere, și cheltuielilor de judecată.

Ulterior la data de 24 iulie 2026 reprezentantul reclamantei, avocatul stagiar Muturniuc Alexandru în interesele Î.I. „Liusi-Susanu" a depus în Judecătoria Cahul, sediul Central, cerere de asigurare a acțiunii.

În susținerea acțiunii fiind indicat faptul că reclamantul trece printr-o perioadă economică dificilă, ca urmare a neexecutării de către partea pârâtă a obligațiunilor de plată care reies din actul de verificare al decontărilor reciproce la 31.01.2026, ori situația dificilă a reclamantului rezultă însăși din eschivarea pârâtului de a-și onora obligațiile de plată care îi revin ca urmare a contractului de arendă încheiat.

Raționalitatea aplicării măsurilor asiguratorii rezidă în temeiul art. 174, 175, 177 CPC, or la momentul de față există riscul ca pârâtul să-și înstrăineze bunurile deținute, astfel reclamantul nu va avea posibilitatea de a restitui suma de bani solicitată. Până în prezent, solicitările

reclamantului de achitare a datoriei, conform contractului, au rămas fără răspuns, considerente din care a fost înaintată acțiunea în instanța de judecată pentru a-și revendica dreptul încălcat.

Riscul iminent privind înstrăinarea bunurilor și/sau a mijloacelor bănești, se confirmă prin faptul că pârâtul continuă să ignore reclamantul, în partea ce ține de achitarea datoriei. În cazul de față nu există nici un dubiu că, achitarea benevolă a datoriei de către pârât este imposibil de realizat, fără examinarea situației litigioase în instanța de judecată. În cazul în care pârâtul nu a achitat benevol plata datorată, până la momentul de față, consideră că ar fi imposibilă executarea unei eventuale hotărâri de obligare a acestuia la restituirea mijloacelor bănești, fără a fi aplicată măsura de asigurare a acțiunii. Prin urmare, este necesară aplicarea sechestrului în limita valorii acțiunii pe bunurile pârâtului. Prin aplicarea sechestrului nu se va perturba sau leza, în vreun mod sau altul, activitatea pârâtului.

Mai mult, măsurile de asigurare a acțiunii nu trebuie să fie condiționate de o dovadă „absolută" a riscului iminent, ci de probabilitatea rezonabilă a acestuia. Chiar și în absența unei dovezi clare și irecuzabil, există o probabilitate considerabilă ca bunurile să fie deteriorate, înstrăinate sau risipite în perioada de desfășurare a procesului. Instanța ar fi trebuit să aprecieze riscurile pe termen lung și să ia măsuri preventive pentru a proteja interesele reclamantului.

De exemplu, comportamentele suspecte ale pârâtului, cum ar fi refuzul de a plăti datoria, declarațiile prin care indică intenția de a vinde bunuri sau tranzacțiile financiare nejustificate, pot fi considerate indicii rezonabile de risc. Pentru a evita situația în care actul judecătoresc rămâne doar pronunțat, fără a avea o executare efectivă, considerăm absolut necesar de a aplica sechestru pe mijloacele bănești aflate pe conturile bancare, bunurile mobile și imobile ce aparțin cu drept de proprietate pârâtului.

Potrivit pct.6 din Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție nr.32 din 24.10.2003, Se atenționează instanțele judecătorești asupra faptului că, necesitatea aplicării măsurilor de asigurare este dictată de posibilitatea executării viitoarei hotărâri.

Solicitantul invocă că există riscul, ca suma datorată, să fie înstrăinată unor persoane terțe, în mod fraudulos până la soluționarea acțiunii în fond. De aceea, consideră absolut necesar ca pe bunurile pârâtului să fie aplicat sechestru asigurator în valoarea sumei revendicate de către reclamant or, în caz contrar există riscul ca în viitor hotărârea să nu fie pasibilă de executare.

Potrivit practicii CEDO aplicarea măsurilor de asigurare are o importanță deosebită deoarece măsura asiguratorie găsind reglementare în legislația națională indicată și în prevederile practicii CEDO, constituie o premisă a unui proces echitabil. Or, ultimul principiu implică nu numai ca hotărârea să fie pronunțată într-un termen rezonabil, dar și ca aceasta, să poată face obiectul unei executări efective în avantajul părții care a solicitat-o.

Suma eventualului prejudiciu cauzat reclamantului în mărime de 1 161 617,81 lei, este una esențială pentru reclamant. Modalitatea de asigurare a acțiunii solicitate (aplicarea măsurii de asigurare a acțiunii în formă de sechestru), se află în corelație cu obiectul acțiunii înaintate (încasarea datoriei) și va asigura realizarea de facto a scopului măsurii de asigurare, prevăzute la art. 174 alin. (1) din Codul de procedură civilă. Măsurile de asigurare a acțiunii au un caracter provizoriu menite să garanteze executarea hotărârii judecătorești și să mențină status quo-ul între

părțile aflate în litigiu până la soluționarea definitivă a cauzei, astfel aplicarea acestor măsuri în speța de față reprezintă un instrument eficient pentru prevenirea unui prejudiciu iminent.

Poziția primei instanțe.

Prin încheierea Judecătoriei Cahul, sediul Central din 24 iulie 2026 a fost respinsă ca neîntemeiată cererea înaintată de reprezentantul reclamantului Î.I. „Liusi-Susanu" S.R.L. - avocatul stagiar Muturniuc Alexandru, privind asigurarea acțiunii în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de ÎI „Liusi-Susanu" către SC „Gebhardt-Construct" SRL cu privire la încasarea datoriei.

Solicitarea recurentului.

În dezacord cu încheierea Judecătoriei Cahul, sediul Central din 24 iulie 2026, pe data de *05 august 2026, reprezentantul reclamantului ÎI „Liusi-Susanu", avocatul stagiar Muturniuc Alexandru*, *a contestat-o cu recurs* prin care a solicitat admiterea recursului; casarea încheierii recurate, cu pronunțarea unei noi hotărâri de admitere a cererii privind aplicarea măsurii asiguratorii prin dispunerea aplicării sechestrului asupra bunurilor mobile și imobile, precum și asupra mijloacelor financiare ce aparțin pârâtului SC. „Gebhardt-Construct" SRL în limita valorii acțiunii.

În motivarea recursului a indicat că, încheierea contestată i-a fost comunicată la data de 30 iulie 2026 prin intermediul poștei terestre.

Instanța de fond a conchis că reclamantul nu a demonstrat că neaplicarea măsurilor asiguratorii ar duce la o eventuală situația de imposibilitate a executării hotărârii. La caz valoarea acțiunii constituie suma de 1 161 617,81 lei, fiind o sumă exorbitantă pe care pârâtul nu o achită o perioadă considerabilă, la fel a fost ignorată existența altor procese de încasare a datoriei de la pârât.

Datoria rezultă din raporturile juridice contractuale comerciale dintre reclamantă și pârât. Până la data depunerii prezentei cereri, nu a fost achitată suma rezultată în actul de verificare al decontărilor reciproce la data de 31.01.2026. În atare context este de menționat că pârâta manifestă un comportament dolosiv, or până la momentul actual face promisiuni vagi şi se eschivează de la plata datoriei.

În acest sens, instanța de judecată a desconsiderat nejustificat faptul că suma datorată (1161617,81 lei) este una exagerat de mare raportat la raportul juridic şi la capacitatea financiară aparentă a pârâtului; aceasta în sine creează un risc real ca, în cazul admiterii acțiunii, reclamanta să nu poată urmări executarea silită efectivă. Însăși cuantumul datorat creează suficiente premise pentru a considera real pericolul neexecutării unei hotărâri, în acest sens, la cuantumuri mari, pârâtul are stimulente puternice de a disimula, transfera sau vinde active ori de a retrage lichidități din conturi pentru a împiedica recuperarea creanței.

Fără măsuri asigurătorii, există pericol real de insolvabilitate sau diminuare patrimoniului până la momentul executării. La caz ședința de judecată a fost stabilit pentru data de 24.03.2027,

adică peste 8 luni termen în care pârâtul poate să-și înstrăineze bunurile și activele, care ar putea fi utilizate pentru lichidarea creanței.

Un alt aspect ignorat de instanță este existența altor cauze civile de încasarea datoriei de la pârât. Cât și a hotărârii definitive. Prezența unor hotărâri judecătorești anterioare sau ulterioare împotriva pârâtului și a unor cauze pendinte indică existența mai multor creditori care vor concura pentru aceeași active. Acest lucru crește probabilitatea că, prin executări succesive sau concomitente, patrimoniul pârâtului să fie epuizat înainte ca reclamantul să-și poată valorifica dreptul. Astfel în prezența multiplelor acțiuni și titluri executorii pârâtul are stimulente sporite pentru așI diminua activele. Considerente din care este necesară aplicarea sechestrelor asupra bunurilor și conturilor pârâtului pentru a păstra starea de fapt patrimonială și diluarea masei executabile. Măsura fiind proporțională raportat la riscul real de imposibilitate de executare cauzat de existența altor creditori.

Instanța ar fi trebuit să aprecieze riscurile pe termen lung și să ia măsuri preventive pentru a proteja interesele reclamantului.

Termenul de declarare a recursului.

Potrivit art. 425 din Codul de procedură civilă, „*termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii* ”.

Din materialele cauzei se constată că încheierea Judecătoriei Cahul, sediul Central a fost pronunțată pe data de 24 iulie 2026. Potrivit informației prezentate de recurent ultimul a recepționat corespondența cu instanța de judecată la data de 30 iulie 2026. (f.d. 59)

Astfel recursul înaintat la data de 05 august 2026 de avocatul stagiar Muturniuc Alexandru în interesele ÎI „Liusi-Susanu”, prin prisma prevederilor art. 425 din Codul de procedură civilă, a fost înaintat cu respectarea termenului legal.

Procedura în fața instanței de recurs

În conformitate cu prevederile art. 423 alin. (1) Cod de procedură civilă, *încheierea dată în primă instanță poate fi atacată cu recurs, separat de hotărâre, de către părți și de ceilalți participanți la proces în cazurile prevăzute de prezentul cod și de alte legi, precum și în cazurile în care încheierea face imposibilă desfășurarea de mai departe a procesului. Ea se examinează în recurs conform regulilor stabilite de prezentul capitol*.

Potrivit prevederilor art. 426 alin. (3) Cod de procedură civilă, *recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza copiei certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului și a referinței la recurs, fără examinarea admisibilității și fără participarea părților.*

Pornind din prevederile legii citate, recursul s-a examinat fără participarea părților, însă cu înștiințarea acestora despre data și ora judecării cauzei în ordine de recurs.

Participanții au fost notificați despre data examinării cauzei și le-a fost oferit termen pentru depunerea referinței. La caz nu au fost depuse referințe.

Aprecierea instanței de recurs.

Verificând legalitatea încheierii judecătorești contestate, pe baza dosarului şi a motivelor invocate în cererea de recurs, Completul de judecată conchide că recursul declarat este neîntemeiat şi urmează a fi respins, cu menținerea încheierii instanței de fond ca fiind una legală și întemeiată, reieșind din considerentele ce succed.

În conformitate cu art. 427 lit. a) din Codul de procedură civilă „ *instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul şi să mențină încheierea*".

Studiind materialele dosarului în raport cu motivele invocate în cererea de recurs, Completul de judecată reține că încheierea Judecătoriei Cahul, sediul Central din 24 iulie 2026, prin care a fost respinsă cererea privind aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii depusă de către reprezentantul reclamantului ÎI „Liusi-Susanu", avocatul stagiar Muturniuc Alexandru în cadrul cauzei civile la cererea de chemare în judecată înaintată de ÎI „Liusi-Susanu" către SC „Gebhardt-Construct" SRL privind încasarea datoriei, este una legală și întemeiată, adoptată în conformitate cu normele de drept procedural și material, fapt ce implică menținerea acesteia și respingerea recursului declarat.

Prin cererea înaintată s-a solicitat asigurarea acțiunii prin aplicarea sechestrului asupra bunurilor mobile și imobile ce aparțin pârâtului în limita valorii acțiunii, până la emiterea unei hotărâri definitive

În corespundere cu art. 174 alin. (1) al Codului de procedură civilă, *la cererea participanților la proces, judecătorul sau instanța dispune în aceeaşi zi aplicarea sau neaplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii. Asigurarea se admite în orice fază a procesului până la etapa în care hotărârea judecătorească devine definitivă, în cazul în care neaplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii ar face imposibilă executarea hotărârii judecătorești*.

Conform art. 175 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură civilă, *în vederea asigurării acțiunii, judecătorul sau instanța este în drept: a) să pună sechestru pe bunurile sau pe sumele de bani ale pârâtului, inclusiv pe cele care se află la alte persoane.*

Completul de judecată reiterează că, potrivit practicii judiciare naționale, asigurarea acțiunii contribuie la executarea ulterioară a hotărârii judecătorești adoptate. Asigurarea acțiunii reprezintă o totalitate de măsuri silite, dispuse de judecător sau instanța de judecată la solicitarea părții interesate, sarcina cărora este garantarea executării efective a unei hotărârii judecătorești definitive.

Totodată, potrivit art. 177 alin. (1) din Codul de procedură civilă, *în cererea de asigurare a acțiunii se indică motivele şi circumstanțele pentru care se solicită asigurarea acțiunii*.

Completul de judecată constată că, prima instanță prin prisma art. 177 alin. (1) al Codului de procedură civilă, corect a constatat că solicitantul nu a motivat necesitatea imperioasă privind aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii.

Astfel lecturând cererea de aplicare a măsurilor asiguratorii, Completul de judecată constată că reprezentantul reclamantului/recurent ÎI „Liusi-Susanu" avocat stagiar Muturniuc Alexandru prin prisma normelor de drept procesual, care reglementează asigurarea acțiunii în

procesul civil, invocă circumstanțele de fapt care au servit temei de inițiere a acțiunii civile, fără a aduce argumente plauzibile referitor la necesitatea aplicării acestei măsuri, or aplicarea măsurilor asiguratorii urmează a fi probate de solicitant.

Simpla solicitarea a părții reclamante privind asigurarea acțiunii, fără a motiva și indica careva temei de drept, fac imposibilă satisfacerea cerinței înaintate, atât timp cât instanța de judecată nu poate reține din oficiu, în locul reclamantului, argumentele necesare satisfacerii cererii.

Completul de judecată reține că, recurentul nu a argumentat necesitatea aplicării măsurilor de asigurare a acțiunii, or potrivit art. 177 alin. (1) al Codului de procedură civilă, legiuitorul pune în sarcina persanei care solicită aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii, motivarea necesității aplicării acestora, ceea ce nu s-a respectat la caz.

Această rațiune și interpretare a prevederilor art. 177 alin. (1) al Codului de procedură civilă, a fost statuată și în jurisprudența Curții Constituționale care, prin Hotărârea nr. 18 din 11 decembrie 2012, a relevat că: "... asigurării acţiunii, instituţie procesuală care prevede un şir de măsuri ce garantează posibilitatea realizării pretenţiilor în cazul satisfacerii acţiunii, contribuie real la executarea ulterioară a hotărârii judecătoreşti adoptate şi constituie un mijloc eficient de protecţie a drepturilor subiective ale participanţilor la proces. […] *Concomitent, pentru a evita abuzurile nejustificate din partea reclamantului, judecătorului i se oferă posibilitatea de a aprecia întinderea şi caracterul real, ireversibil al prejudiciului, a cărui producere iminentă este invocată de reclamant*. În această ordine de idei, Curtea observă că potrivit art. 177 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cererea de asigurare a acţiunii se indică motivele şi circumstanţele pentru care se solicită asigurarea acţiunii. Astfel, legiuitorul a pus în sarcina solicitantului prezentarea unor probe pertinente, care ar justifica necesitatea asigurării acţiunii. În context, Curtea menţionează că măsurile provizorii aplicate în fiecare caz separat de către instanţa de judecată ţin de substanţa obiectului acţiunii. Instanţa urmează să dispună măsura provizorie, care menţine starea de fapt pe durata examinării cauzei, în circumstanţe, în care în mod plauzibil există riscul unei pagube ireparabile ".

Completul de judecată reiterează că, reprezentantul reclamantului/recurent ÎI „Liusi-Susanu" avocat stagiar Muturniuc Alexandru invocând riscul imposibilității executării unei eventuale hotărâri judecătorești, nu a argumentat necesitatea aplicării măsurilor de asigurare, care ar confirma pericolul de dispariţie a bunurilor pârâtului, eventuali indici referitori la acţiunile cu rea-credinţă a pârâtului de înstrăinare a bunurilor respective, care ar putea pune obstacole în privința executării viitoarei eventuale hotărâri judiciare.

Sub acest aspect, Completul de judecată menționează că o simplă descriere a normelor legale ce reglementează asigurarea acțiunii în cadrul unui proces civil, nu servește în mod automat ca temei pentru aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii. Prevederile legii referitor la asigurarea acțiunii în cadrul procesului civil, urmează să fie interpretate nu ca o obligație a instanțelor judecătorești de a le aplica de fiecare dată la solicitarea părților, ci presupune posibilitatea aplicării acestora, în urma examinării de către instanța judecătorească a tuturor circumstanțelor importante legate de cerința înaintată.

La caz, s-a constatat că cerința privind asigurarea acțiunii este una pripită și nemotivată, or, în susținerea acesteia nu a fost invocat nici un motiv din care ar rezulta că aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii este una absolut necesară.

Prin urmare, instanța de recurs conchide că, indiferent de forma aplicabilă, măsura asiguratorie ţine de substanţa obiectului acţiunii, instanţa urmând să o dispună doar în cazul în care, în mod plauzibil se afirmă un risc al unei eventuale imposibilități de executare. Sarcina probațiunii întru aplicarea asigurării este în seama solicitantului, care urmează să prezinte probe pertinente și să justifice necesitatea asigurării acesteia, iar aprecierea pericolului ținut de substanța obiectului acțiunii, este la latitudinea judecătorului sau instanței de judecată.

Pe cale de consecință, Completul de judecată remarcă faptul că reprezentantul reclamantului/recurent ÎI „Liusi-Susanu" avocat stagiar Muturniuc Alexandru contrar prevederilor art. 118 alin. (1) din Codul de procedură civilă, nu a prezentat probe pertinente, care ar argumenta şi justifica existența indiciilor că neaplicarea măsurilor respective ar face imposibilă executarea hotărârii judecătoreşti, după cum se stipulează în art. 174 din Codul de procedură civilă, adică argumentele justificative din care rezidă necesitatea aplicării măsurilor de asigurare, ce ar rezulta din pericolul de dispariţie, degradare, înstrăinare sau risipire a bunurilor din care este constituit patrimoniul debitorului.

Astfel, Completul de judecată conchide că prima instanță a elucidat pe deplin și cu suficientă claritate acest fapt, și s-a pronunțat corect asupra nemotivării de către ÎI „Liusi-Susanu", a cerinței privind aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii.

În situația expusă supra, Completul de judecată urmează să respingă argumentele invocate de către reprezentantul reclamantului/recurent ÎI „Liusi-Susanu" avocat stagiar Muturniuc Alexandru, în recursul declarat, așa cum cerința privind asigurarea acțiunii are un caracter pripit și nu justifică existența eventualelor dificultăți judecătorești sau faptul că neaplicarea asigurării ar face imposibilă executarea actului judecătoresc final.

Or, Completul de judecată constată că această poziție este una declarativă, neîntemeiată, iar motivele invocate, țin de pretențiile privind încasarea datoriei.

În sensul vizat instanța de fond justificat a reținut că nu a fost demonstrat faptul că în caz de neaplicare a măsurilor de asigurare va fi imposibilă executarea hotărârii judecătorești, precum și reaua-credință a pârâților, care ar putea crea obstacole la executarea unei eventuale hotărâri judecătorești sau că există un pericol real de dispariție, înstrăinare sau risipire a bunurilor acestora, or reclamantul a indicat formal că pârâtul ar putea purcede la înstrăinarea patrimoniului.

Notoriu este faptul că asigurarea acţiunii este un instrument important care contribuie la protejarea drepturilor participanților la proces şi asigură eficiența justiţiei, dar exercitarea abuzivă a acestui instrument juridic ar fi de natură să prejudicieze interesele părților implicate în proces, egale în drepturile sale procedurale, astfel încât nici una din părţi să nu fie avantajată sau defavorizată în raport cu cealaltă parte.

Completul judecată constată că, prima instanță just a concluzionat că, reclamantul nu a prezentat probe pertinente și concludente care ar demonstra imposibilitatea executării unei

eventuale hotărâri judecătorești, în cazul neaplicării măsurilor de asigurare a acțiunii. În această ordine de idei, Completul de judecată va respinge argumentele invocate în recursul declarat ce țin de netemeinicia constatărilor instanței de fond în această parte, ca fiind neîntemeiate.

Or, în mod cert din materialele cauzei civile, nu rezultă că reprezentantul reclamantului/recurent ÎI „Liusi-Susanu" avocat stagiar Muturniuc Alexandru a prezentat probe pertinente și utile, care ar demonstra că pârâtul intenționează să întreprindă acțiuni asupra patrimoniului propriu, care ar putea duce la imposibilitatea executării unei eventuale hotărâri judecătorești.

Scopul măsurilor de asigurare a acțiunii constă în prevenirea neexecutării unei hotărâri judecătorești adoptate pe fondul cauzei civile, la caz este imposibil de constatat o necesitate absolută de aplicare a măsurilor de asigurare a acțiunii, or existența unei datorii nu instituie necesitatea aplicării măsurilor asiguratorii.

Prevederile art. 174 alin. (1) al Codului de procedură civilă, cu suficientă claritate stipulează că, asigurarea acțiunii se admite doar dacă este demonstrat că, neaplicarea măsurilor de asigurare va face imposibilă executarea unei eventuale hotărâri judecătorești. La caz, scopul respectiv nici nu a fost argumentat de reprezentantul reclamantului/recurent ÎI „Liusi-Susanu" avocat stagiar Muturniuc Alexandru în cererea de chemare în judecată, nemaivorbind de demonstrarea acestuia. Respectiv, în cazul nedemonstrării scopului imposibilității executării unei eventuale hotărâri judecătorești, aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii, va fi contrară prevederilor art. 174 din Codul de procedură civilă, ceea ce va încălca drepturile pârâților.

Completul de judecată consideră necesar de invocat că, în circumstanțele constatate în cauză, aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii, riscă să fie contrar art. 1 al Protocolului nr. 1 la Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Prevederile art. 1 al Protocolului nr. 1 la Convenție, garantează dreptul de proprietate privată și orice ingerință în acest drept urmează să aibă un caracter legal.

Având în vedere cele relatate, Completul de judecată respinge ca fiind neîntemeiate criticile recurentului precum că, încheierea contestată a fost emisă cu aplicarea eronată și incorectă a legislației, or, cele expuse atestă că, încheierea atacată cu recurs a fost adoptată în limitele competenţei, reieşind din temeiul şi obiectul acţiunii, cu aplicarea corectă a legii care guvernează raportul juridic litigios, iar în cadrul judecării cauzei au fost create condiții obiective participanților la proces, întru realizarea drepturilor procedurale ale acestora.

Completul de judecată punctează că toate alegațiile reprezentantului recurentului ÎI „Liusi-Susanu" avocat stagiar Muturniuc Alexandru, invocate în cererea de recurs sunt nefondate, dat fiind faptul că recurentul, nu a prezentat probe pertinente și concludente în acest sens, care ar fi pe măsură să combată în mod obiectiv și rezonabil, concluziile instanței de fond expuse în încheierea recurată. Mai mult recurentul limitându-se la circumstanțele intentării acțiunii și existența unor hotărârii anterioare în care este vizat pârâtul, nu a probat riscul neexecutării unei eventuale hotărâri, circumstanță obligatorie la caz. Trimiterea la hotărârile judecătorești anterioare prin care s-au încasat alte datorii de la pârât demonstrează doar comportamentul financiar general al acestuia, dar nu constituie o probă certă a intenției actuale

de fraudare a creditorilor în acest dosar specific. Mai mult hotărârea anexată de reclamant nu conține careva semnături sau mențiuni ne fiind autentificată corespunzător, iar existența pe rol a unei acțiuni de încasarea a datoriei de la pârât nu instituie riscul neexecutării unei eventuale hotărârii.

Completul de judecată reține ca fiind nefondată afirmația recurentului referitor la înstrăinarea activelor, or simplul fapt că ședința de judecată pe prezenta cauză a fost stabilită pentru o perioadă lungă (peste 8 luni) nu reprezintă o dovadă automată că pârâtul își va ascunde sau vinde activele. La caz recurentul nu a prezentat careva extrase sau rapoarte care ar demonstra că pârâtul a început înstrăinarea bunurilor sau activelor, sau că a acumulat datorii masive.

Subsecvent, Completul de judecată reliefă că recurentul, contrar prevederilor art. 432 din Codul de procedură civilă, nu a invocat nici un argument întemeiat în cererea de recurs înaintată, care ar pune la îndoială soluția încheierii atacate și nu a prezentat motive plauzibile ce ar face pasibilă casarea încheierii supuse recursului.

Respingând recursul instanţa de recurs pune în evidență faptul că, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 §1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului şi a Libertăţilor Fundamentale că, nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebait şi alţii contra Franţei, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

Totodată, instanţa de recurs relevă că, conform jurisprudenţei CtEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situaţiei prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat, asemenea aspecte nu se regăsesc.

În virtutea celor expuse, Completul de judecată respinge ca fiind nefondate și lipsite de pertinență, toate alegațiile menționate de către recurent.

Reieşind din faptul că, încheierea recurată a fost adoptată cu respectarea normelor de drept procedural și material, iar argumentele invocate de către reprezentantul recurentului ÎI „Liusi-Susanu” avocat stagiar Muturniuc Alexandru, sunt neîntemeiate, Completul de judecată conchide asupra necesității respingerii recursului declarat și menținerii încheierii primei instanțe.

Dată fiind situația factuală și juridică ale cauzei, în conformitate cu prevederile articolelor 427 lit. a) și 428 din Codul de procedură civilă, Completul de judecată al Curţii de Apel Sud, sediul Cahul,

D E C I D E:

Se respinge ca nefondat recursul declarat de avocatul stagiar Muturniuc Alexandru în interesele lui ÎI „Liusi-Susanu”.

Se menține încheierea Judecătoriei Cahul, sediul Central din 24 iulie 2026, prin care a fost respinsă cererea privind aplicare măsurilor asiguratorii înaintată în cadrul acțiunii civile la cererea de chemare în judecată depusă de ÎI „Liusi-Susanu” către SC „Gebhardt-Construct” SRL cu privire la încasarea datoriei.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Preşedintele completului,	*Judecător*	*Judecător*
Inga GORLENCO	*Andrei SCRIPCENCO*	*Igor BOTEZATU*